

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Eminönünde Festival eğlencesi :
Üstündağ — Hay maşallah maşallah,
olduda bitti inşallah !...

G. Mahir

En güzel duvar kâğıtlarını

DEKORASYON

Mağazasında bulabilirsiniz

Lütfen bir kere görünüz.

İSTİKLÂL CADDESİ, BEYOĞLU

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Diş Hekimi

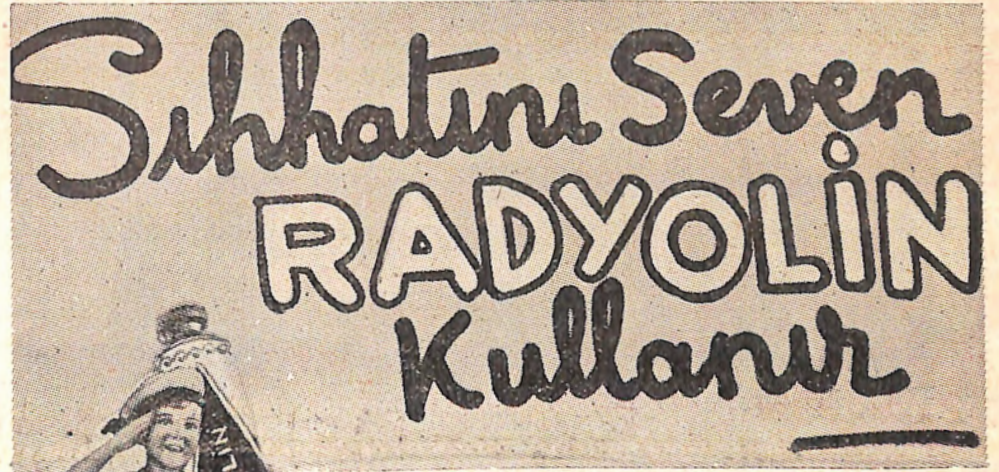
Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ
Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi
Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Kılış Fabrikası

Diş Doktoru diyor ki :

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmayan antiseptik bir madde bulunmalıdır. Asıl temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalıdır. İçinde hamız olmadıktan başka ağızdaki hamızları da temizlemek üzere kalem maddeleri ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte RADYOLİN budur !

Sahah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra

RADYOLİN kullanınız.

DEĞİŞME !

Büyük Harbin, karada, denizde, havada, topla, tüfekte, bombayla öldürdüğü dünyanın yerine bir başka dünya doğdu: Duygusu, düşüncesi bambaşka bir dünya!

Bu yeni dünyanın çocukları, o eski dünyanın çocukları değil artık: Ne zevkleri o zevk, ne telâkkileri o telâkki, ne arzuları o arzu!...

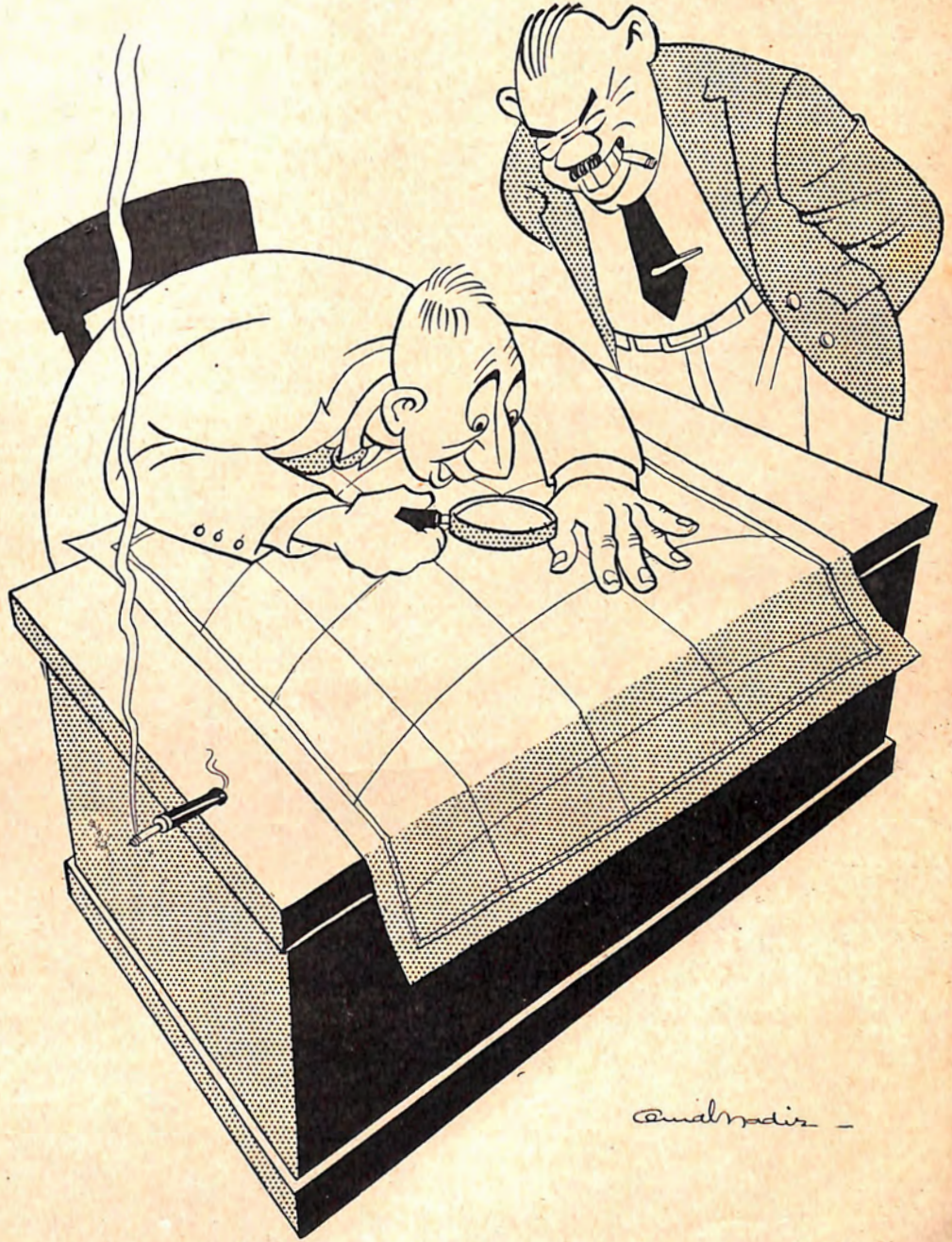
Benim çocukluğumun şıklarını düşünüyorum: Kolalı yakalarının devriği altından ince nakışlı bir ipek kravat küçük bir düğümle yeleğin altına sarkardı.. Şimdi kırmızı üstüne sarı ve yeşil damalı, yün bir boyun bağı, hantal bir dolanışla, nakkaş yumruğu gibi delikanlının gırtlığına dayanıyor!

Benim çocukluğumda, yazlık eşya arasında ipek şemsiye en başta gelirdi: Kadın, erkek, bütün harp önü nesli, yanmaktan korkarlardı.. Şimdi, derisi güneşte kararmamış bir insan, âdeta vücudünün kirli beyazlığından utanıyor!

Benim çocukluğumda, âşık, sevgilisine hitap için, gülden daha nazık, goncadan daha körpe kelime arardı: «Gül bedenim, gonca dehanım!» gibi.. Şimdi o gül bedenleri, o gonca dehanları gidin de plâjlarda görün: Güneşten yanıp kumda kavrulmaktan sahtiyana dönüyorlar!. Ve harp sonu âşıkları, sevgililerine, aşklarını, çıplak kalcalarına pençelerinin kızıl izini bırakan bir şaplakla anlatıyorlar!.

Bu, yalnız insanlara mahsus bir yeni zevk ve muâşeret tarzı değildir: Salon eşyasından bina mimarisine kadar böyle...

Hattâ, daha ileriye gidebiliriz: Bugünün siyasî hayatı, arsiulusal münasebetleri bile büsbütün başkadır. Benim çocukluğumda adına nezaketi siyasiye denilen bir şey vardı. Şimdi,

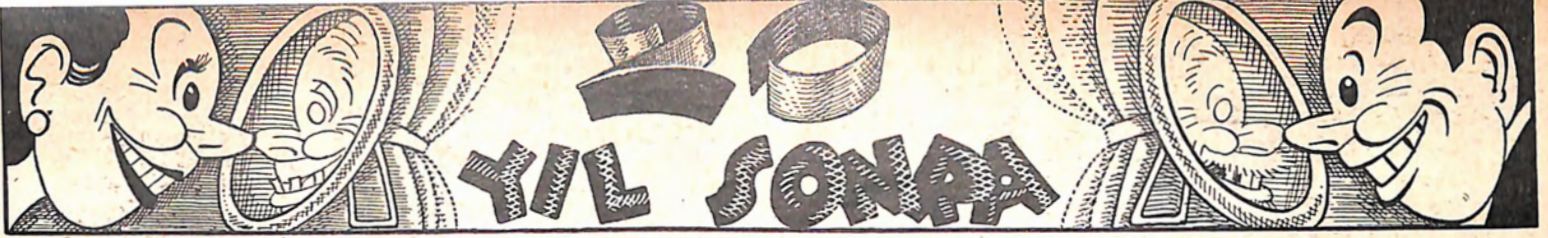
— Haritada ne arayıp duruyorsun?

— Bir seyahate çıkacağım da, yer yüzünde bombardıman edilmedik yer arıyorum!..

kaç aydır Çin - Japon ve kaç gündür Rus - Japon hudutlarında, topile, tayyaresile büyük bir harp oluyor da hâlâ iki taraf arasında resmî dostluk devam ediyor ve hâlâ iki taraf da ilâ-nı harp edilmiş saymıyor!

Eskiden tarihin üç büyük devrini bilirdik: Taş devri, tunç devri, demir devri... Yeni tarih dünyayı bir büyük çizgile ikiye bölecektir: Harp önü, harp sonu!..

Yusuf Ziya Ortac!

— Üçler, yediler, kırklar, Hâmitler, Fikretler, Faikler, pirimiz, üstadımız Yahya Kemalın demine, deveranına, şirine, irfanına hu, diyelim hu!..

Baş taraftan bir genç nida etti:

— Bayanlar, baylar haydi hep bir ağızdan üstadın (Leylâ) manzumesini söyleyelim!.

Bilenler Leylâ'yı okumağa başladılar. Bilmiyenler de bazı mısraları ağızdan kapma geveliyorlardı. Fakat şiirin en dokunaklı parçası olan:

Koptu evden acı bir vaveylâ,

Odalar inledi: Leylâ! Leylâ!

Beytine gelince, herkes bir ağızdan feryadı koyuverdiler:

Leylâ! Leylâ!

Etraftan:

— Bir daha!

Sesleri duyuldu:

Leylâ! Leylâ!

— Bir daha!

Leylâ! Leylâ!

Bu aralık bir gürültü koptu:

— Vurun! tutun!. Tutmayın!. Yalkalayın! bırakın!.

Baktık: Peyami Safanın etrafını bir kalabalık sarmış. Bir kısım gençler aleyhtarlık, bir kısım gençler taraftarlık ediyor. Meğer sebep, o günlerde Peyami'nin üstad hakkında çıkan bir tenkit makalesi imiş. Peyami, neden yirmi yıl zarfında üstadın topu topu üç buçuk mısra yazdığını soruyor, taraftarları da bu üç buçuk mısraın yirmi yılda değil, yirmi asırda bile yazılamıyacağını söylüyorlarmış.

Kalabalık:

— Mürafaa olsunlar. Hangi taraf mat olursa cezasını biz tertip ederiz.

Diye bağırıyordu. Peyamiyi alıp feribota götürdüler. Aralarında şiddetli bir müsaare başladı:

Yahya Kemal :

Nedir dehâma hiddetin?

Nedir bu gayzü şiddetin?

Tecavüzün, husumetin?

Sözünde bellidir garaz!

Peyami:

Dehâ mı? Nerededir dehân?

Güler durur bütün cihan!

Senin o kendi iddian!

Neden yazarsın öyle az!

Yahya Kemal:

Hazırladım neler, neler

Hikâyeler, efsaneler,

Hererdiya vâri sunneler...

Müsade et, fakat biraz!

Etraftaki genç şairler:

— Peyami mat oldu!

Diye bağrıştılar ve üstüne hücum etmeğe kalktılar. Fakat bu sırada taraftarları Peyamiyi kaçırıp (Deniz klübü)-nün Rüzgâr motorüne bindirdiler, yarı uçarak, yarı yüzerek ortadan kaybolup gitti.

— Boğaziçinin diğer tarafları ne âlemde?

Dedim.

— Onu bana sorma, Turist Klübü reisi Vedat Nedime sor!

Dedi.

— Vedat Nedim Turist Klübü reisi mi oldu?

— Evet, işte kendisi geliyor!

Bir kolunda M. Nurettin, bir kolunda Burhan Asaf uzaktan göründü. Yanına sokuldum.

— Boğaziçine çok seyyah geliyor mu?

Diye sordum. Gülümsedi.

— Sayyah geliyor mu da lâf mı? Kalabalık o hale geldi ki bütün sahil boyunca yaptırdığımız oteller doldu. Binlerce ecnebi seyyahı kamplarda misafir ediyoruz.

— Peki, nasıl muvaffak oldunuz?

— Evvelâ, ilim, sonra reklâm sayesinde! Burhan Asafın yarı siyasal makaleleri, M. Nurettinin nükteli fıkraları, benim piyeslerim, Yaşar Nabinin ilmi eserleri Boğaziçini bütün dünyaya tanıttı. Seyyah akını ondan sonra sükün etti. Şimdi bir türlü bu akını durduramıyoruz.

— Neden durdurmak istiyorsunuz?

— Yer yok, dedim ya... Denizbankın transatlantikleri hiç durmadan adam taşıyor. Bu kalabalığı nereye sığdırmalı?

— Ay, Denizbankın transatlantığı mı var?

— Haberiniz yok mu? Dünyanın en büyük transatlantığı bizde! Son defa Gölcükte yaptırdığımız 180 bin tonluk (Suiş) transatlantığı dünya rekorunu kırdı. Sürati kırk mil, 5 bin yolcu alıyor. Ali Naci kaptanın idaresi altında haftada Amerikadan boğaziçine üç sefer yapıyor.

— Ali Naci kaptan kim, tanıyamadım?

— Meşhur Ali Naci. Gazeteci, bankacı Ali Naci.

— Demek ki şimdi kaptan oldu.

— Çoktan. Bankadaki stajını bitirdikten sonra beş on defa Amerikaya gidip geldi, deniz yollarını mükemmelen öğrendi.

— Peki, nasıl kaptan oldu?

— Nasıl olacak? Düşündü ki bu zamanda gemisini kurtaran kaptandır. Refah ve maişet gemisini kurtarmak için kaptan olmaktan başka çare yok!. Vaktile nasıl gazeteci, sonra da nasıl bir hamlede bankacı olduysa aynı suretle kaptan oluverdi.

— Ya yanlış bir manevra yüzünden koca transatlantığı batırırsa...

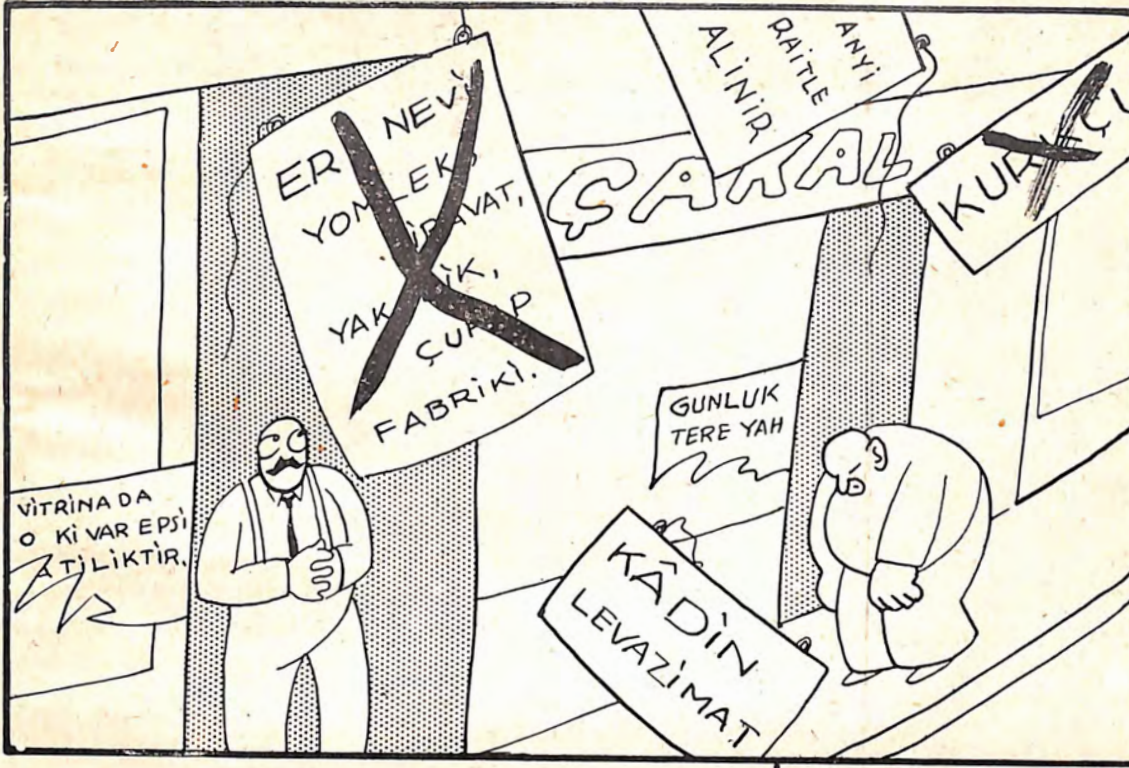
— Hayır, hiç böyle bir tehlike yok... O kadar çok gazete çıkarıp batırdı ki bir geminin nasıl batacağını herkesten iyi bilir. Sonra Rüzgârdan pek iyi anlar. Muhalif bir hava esti mi derhal dümen kırar. İşin alt tarafı da disiplin meselesi. Onu da kendisinden mükemmel yapacak adam bulunmaz.

— Bu transatlantığı gezmek isterdim.

— Kendisinden rica ediniz, kabul eder. Hakikaten görülecek şeydir. Ti-yatrosu, banyosu, sineması, dansı, tenis kordu, futbol sahası, bir de mükemmel gazetesi var.

(Arkası var)

Haftanın Karikatürleri

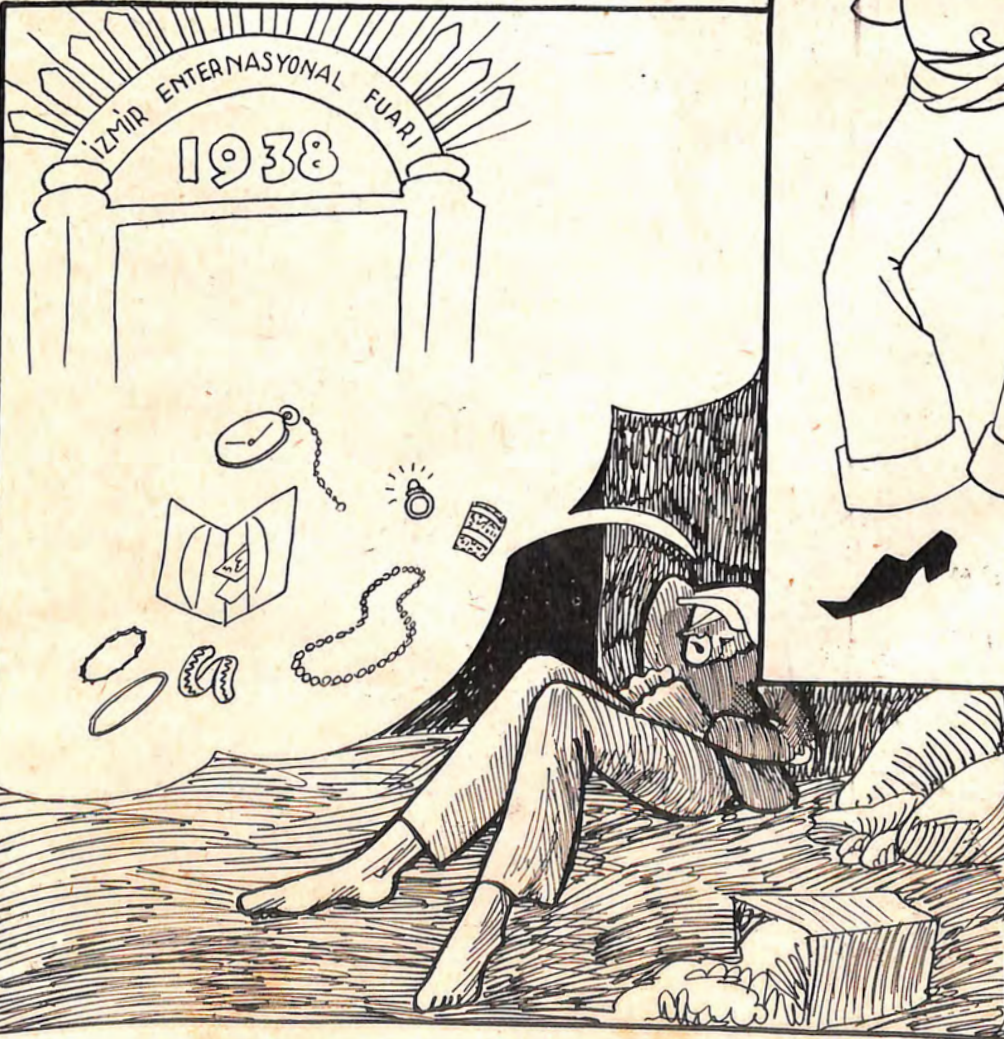

ZAHİR
GÜVENLİ

Bir Amerikan heyeti mahallî kıyafetleri tedkik için şehrimize geldi

Gazetelerden: Bozuk imlâlı levhalar sökülüyor..
Beyoğlu caddesinden tarihî bir köşe!

İzmir Fuarına gelen yüzlerce yankesici geri çevrildi:
Arpa ambarı!

İstanbulun mahallî kıyafetlerinden ikisi!

PİRE

Yazan : ERCÜMEND EKREM

On sekiz yaşının ateşli zamanlarını ben de geçirdim. Her yeni yetişen çocuk gibi o ânın buhranlarını, eziyetlerini, yataklarda kıvranarak, lâmba önünde uzun uzun düşünerek, şuh, açık yazılmış kitaplar üstünde ağlayarak, çırpınarak tattım. Sokakta, evde her gördüğüm kıza karşı gözlerim büyür, kalbim çarpar, şakaklarının damarları gerilirdi.

Uzak, yakın bütün bildiklerin kızları, kadınları benim delice hareketlerimden

uslanmışlardı. En ciddilerini bile âman vermeden öper, en muhterizlerini koridorlarda, köşelerde, kapı aralarında sıkıştırırdım. Kimi çocukluğuma verir, alırmaz:

— Deli, derdi, ben senin annen yerindeyim..

Kimi asabî ve hiddetli, anneme, teyzeme şikâyet için koşardı.

Sokakta daha uslu, akıllıydım. Tabii bu kadarına cesaret edemezdim. Yalnız, bazı arkadaşlarının haşarlığına uyar, mekteplerin

kapısında bekler, kalabalık bir alayla kimi yeldirmeli, kimi çarşafı, kolları çantalı kızları evlerine kadar teşyi ederdin.

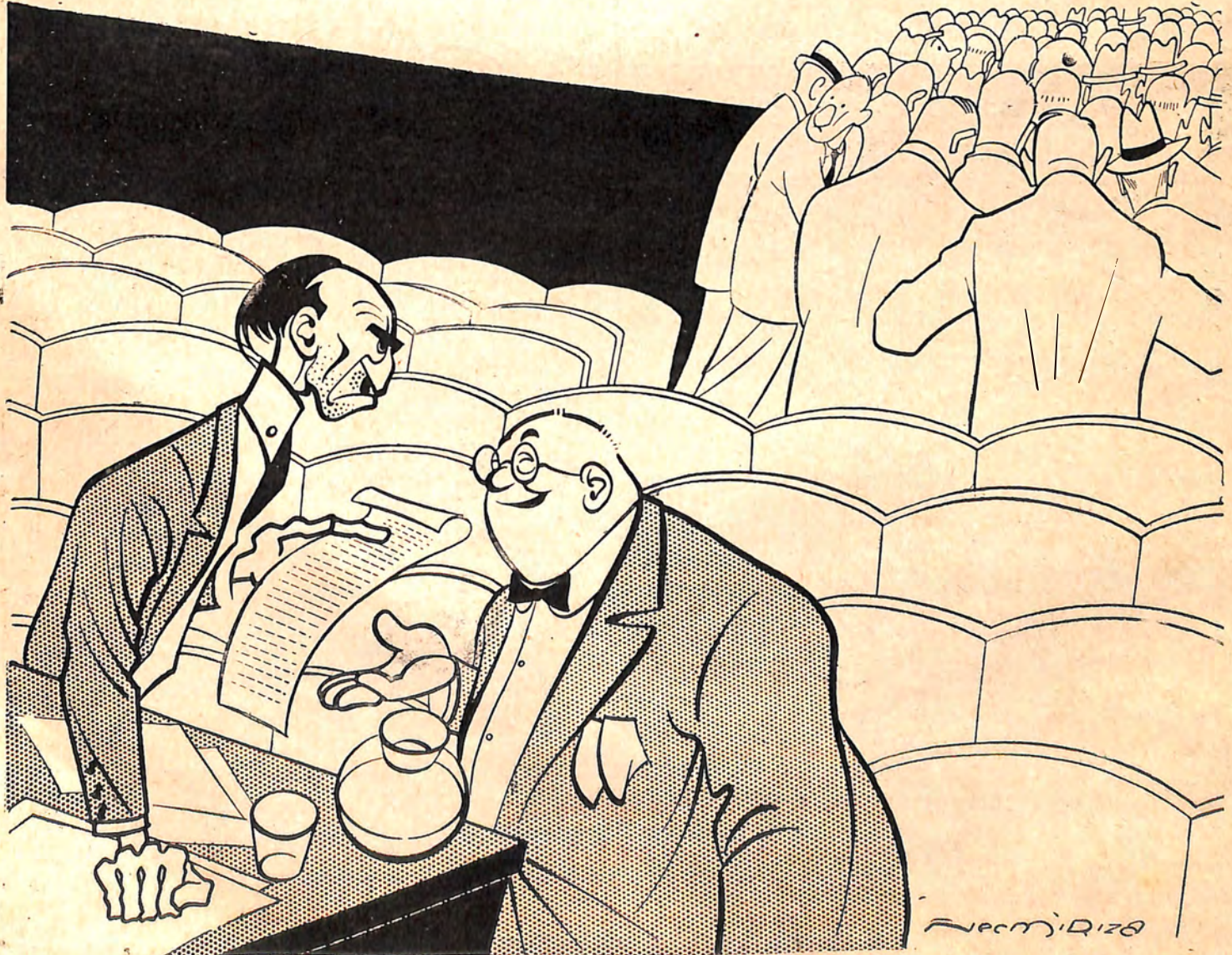
Fakat, muvaffakiyetim nihayet böyle çocukça deliliklerime, akılsızca cesaretlerime münhasır kalıyordu.

Şeytan ve tesadüf, ilk avı bana nasıl yakalattı. Size anlatayım:

Bir haftadanberi, evimize uzak akrabadan bir genç kız gelmişti. Bilmem neden.. Herkese tatbik ettiğim ya-

ramazlıkları bu kıza göstermiyordum. Karşısına çıktığım zaman cinnet damarlanm, gençlik hislerim uyuşuyor, başım önüme düşük, vaziyetim hürmetkâr, sessiz ve sakit kalırdım.. Acaba lâkayt mıydım?..

Hayır... Çünkü belki de şimdiye kadar gördüklerimin hepsinden güzeldi.. Yüksek ökçeler üstünde oynayan bir vücut... Fırça attığı hafif çekilmiş iki kaş... Merhamet ile tehdidi mezcetmiş nazarlar... Yalnız biraz fazla hâkimdi. Ötekiler

- Teessüf ederim azizim, ben konferans verirken, sen mütemadiyen konuşuyordun..
— Vallahi konuşmadım.. Belki sayıklamışımıdır!..

gibi erkekliğin meziyetleri önünde şaşkın, hayran bakıp kalmıyor... Sanki o herkesten üstündü, kadınlar-
dan da, erkeklerden de...

Bu hali biraz da zıddıma gitmiyor değildi. Fakat, elden ne gelir.. Dedim ya bir hafta biz bu kızla, abla, kardeş gibi, ciddî konuştuk, oturduk, kalktık...

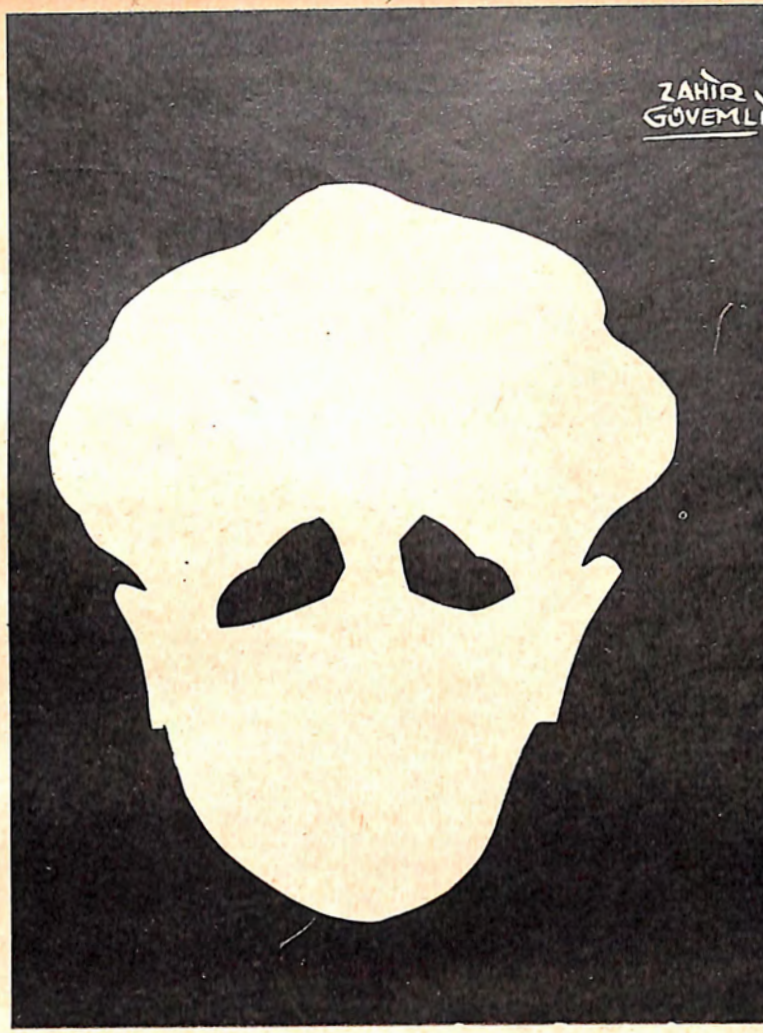
Ama, ahdetmişim, hem diğerleri gibi o ucuz kurtulamıyacaktı.. Neye mal olursa olsun aşkın nihayeti-
ni bulacak, sevginin mesut gayesine erişecektim.

Bir akşam, pencerenin önünde oturuyordum. Bak-
tım, onun odasında ışık var. Biraz dikkat edince şaş-
ırdım: Tül perdenin arka-
sında hayaletler kalkıp ini-
yor, entari, gömlek gibi bü-
yük parça eşyalar havada
savrulup yere düşüyordu..
«Acaba dedim, böyle kala-
balık ve mücadele.. Sakın
içeriye birisini almış olma-
sın!» Ayaklarımin ucuna
basarak sofanın köşesini
döndüm.. Anahtar deliğin-
den seyre başladım:

Gömleğinin omuzu dü-
şük, saçları karma kanşık,
karyolaya yan oturmuş,
kollarını, ayaklarını oynat-
ıp duruyordu. Odada baş-
ka kimse yoktu. Öyle iken
kendi kendine söyleniyor-
du. Etraf darma dağınıktı;
iç çamaşırları şezlongun
köşesine, sandalyelerin üs-
tüne dayak yemiş birer ke-
di gibi büzülmüşlerdi.

A... Şimdi de tepinmeğe
başladı. Silkiniyor, zıplı-
yor.. Mühür basacakmış gi-
bi şahadet parmağını ağ-
zında ıslatarak bazan kol-
tuğunun altına, bazan ba-
caklarına yapıştıyordu..
Anladım... Üstümü başımı
düzelterek içeri girmeğe ha-
zırlandım. O, bir taraftan
meşgulken dışandaki pıtır-
tıyı duymuş olacak, ben-
den evvel kapıyı açtı:

— A... dedi, çapkın!.. Ne
arıyorsun benim odamda?..
Defol!...

Ressam Çallı İbrahim

Ben hiç ciddî görünme-
dim.. Gülerek parmağımı
ıslattım: «Buldum!..» diye
göğsüne bastırdım.. O da,
dayanamadı; güldü:

— Ne yapayım, görüyor-
sun ya halimi!.. dedi. Ev-
li kadınların huysuz koca-
ları, genç kızların da pire-
leri... Muziplikte birbirleri-
ne taş çıkarırlar...

Ben hem cevap veriyor,
hem de yavaş yavaş içe-
riye giriyordum:

— Huysuz kocaları bil-
mem ama, her halde pire-
lere gıpta ederim...

O kadar dalgındı ki, sö-
zümü duymamış gibi bir-
denbire haykırdı:

— Nah buldum..

Elleri takallüs etmiş, iki
parmağını yekdigerine u-
ğuşturarak bütün kuvvetile
hasmını öldürmeğe çalış-
ıyordu.

Zavallı hayvanı, yüz-
süz bir âşık gibi ezdi, büzdü,

hırpaladı... Artık tamami-
le mahvettiğinden emin, mes-
ut ve mağrur parmaklarını
açınca «Pırr!» diye bir si-
yah nokta avucundan fırla-
dı... Eteğinin altına!...

Şimdi, yere düşürdüğü
av tekrar havalanan bir av-
cı kadar hiddetli ve meyus-
tu. Hemen hemen sinirle-
niyordu. «Öf!..» dedi, bu
hayvan da...

Hayatın, bu kurnazlıkları
bana daha öğretmemiş ol-
masına rağmen, gayri ihti-
yarı:

— İstersen, dedim, sana
yardım edeyim, beraber a-
rıyalım!..

— Git, istemem!.. Sen ha-
Utanmıyor musun?..

— Söz veriyorum, bir
doktor kadar ciddî, bir ho-
ca gibi saf olacağım!..

Bu hoşuna gitti.. Artık
inanmıştı.. Gülümsiyerek:

— Yalnız gömleğin üstü-
nü ara! dedi.

İki saat kadar uğraştık..
Seri ve çalâk pireyi ele ge-
çirmek kabil olmadı. Ora-
dan oraya sığıyordu..

İkimiz de yorulmuş, bitap
bir halde idik.

— Hani ya, diye sordu;
beceriksiz. Sen de bulama-
dın..

— Pireye nikâhlı değilsin
ya, dedim, huysuz bir ko-
ca gibi mütemadiyen onun-
la mı yaşamağa mahkûm-
sun?!.. Elbet kaçmıştır..

— Ya kaçmamışsa...

— Yarın akşam yine ara-
nız!..

Ercümend Ekrem

MERYEM

Sürpik, henüz on sekiz
yaşında bir Samatya pilici
idi.

Bu güzel kız, nedense ha-
yata küsmüş, rahibe olmak
istiyordu.

Baş papas, saçlarını ok-
şıyarak:

— Sürpik, yavrus, dedi..
Göreceksin, seni tıpatıp
Meryem validemiz gibi ya-
pacağım..

Genç kız, boynunu büktü:

— Aman papaz efendi,
dedi, ayağını öpeyim, bunu
etme. Ben çocuk doğurmak-
tan çok korkarım!..

İYİ KIRACI

Kiracının duvar kâğıtları-
nı yırttığını gören ev sahi-
bi memnun bir tavırla so-
rar:

— Galiba duvar kâğıtla-
rını yeniliyeceksiniz?

— Yo... Hiç öyle bir ni-
yetim yok.

— O halde kâğıtları ni-
çin söküyorsunuz?

— Bu ay nihayetinde ev-
den çıkacağım da...

ŞİKÂyet

Karı koca arasında:

— Dün gece annem seni
rüyasında görmüş..

— Eyvahlar olsun.. Artık
uykuda da mı rahat yok?

MEYUSİYET

Ömrümün neşesiz geçti baharı,
Neyleyim baharı gülsüz olunca?
Bir tutsam gerektir yârü ağyarı
Gurbet illerinde öksüz olunca.

Gönül elindendir feryadü zârım,
Şu nankör aşkımdan ben de bizarım.
Ruhum âzad olur -belki- mezarım
Ayaklar altında dümdüz olunca.

Diyorlar ki: «Rıza!. Döner bu âlem,
Encamına varır bu devri sitem.»
Benim gözümde fer kalır mı bilmem,
Bu uzun geceler gündüz olunca?!

Amman, Eylûl 1930
Rıza Tevfik

ANTİKA !

Bizim meşhur Salamon bir antıkacı dükkânı açmıştı.

Bir gün kapıdan içeri dişlek bir İngiliz seyyahı girdi. Salamon, kendisine hakikaten kıymetli şeyler gösterdi. Fakat herif bir türlü almağa yanaşmıyordu. Kan ter içinde ne yapacağını şaşırان Salamon bir an düşündü. Kendi kendine sinsi sinsi gülererek duvarda asılı duran paslı ve hantal bir tabancayı çıkarıp:

— Buyurun, paşa efendimiz! dedi, işte size İskenderi Kebir devrinden kalma bir tabanca. Antikaların kralı budur!.

Seyyah şaşaladı:

— Lâkin o devirde tabanca yoktu ki...

Salamon atıldı:

— Asil kıymeti orada ya!.

Bunun üzerine seyyah hiç sesini çıkarmadan yüksek bir ücretle antıkayı alıp, gitti!

- Kasadar nerede?..
- Dışarı çıktı efendim...
- Ne zaman gelir?..
- Belli değil.. Ne zaman tevkif edilirse!..

GÖZ KIZINCA..

Sinek Ahmet o gün kahveye geldiği zaman gözünün biri şişmiş, şakağı fena halde morarmıştı. Etraftan takıldılar:

— Ulan Sinek! Gene dayak yemişsin!.

Kabadayılığı hiç elden bırakmıyan Sinek Ahmet, sanki kendisine:

«— Gene dayak atmışsın!»

Denilmiş gibi, keyifli keyifli güldü, kurumundan tambura teli gibi gerildi:

— Matizlik belâdir... dedi. Dün gece bizim kiracıyla başımız derde girdi... Vay ölüsü kandilli vay! Eve gelince herif bize «Nâre attın!» diye bullaşmasın mı? Bulaştı dedisem gerilip gerilip «Suratı budur!» diye bir yumruk salladı ki...

O matiz halinde gözümün önünde ateş böcekleri uçtu...

— Yok be Amma da yaptın bel.. Kiracı dediğin herifin burnunu siksam canı çıkar, yahu! O sıska herif insana nasıl tokat atar?

— O değil ulan, alt kattaki kiracı değil... Üst kattaki... Hani çamyarması gibi bir herif var...

Sinek Ahmedin adam akıllı dayak yediği anlaşılması üzerine mesele tatlılaştı. Herkes kulak kabarttı:

— E.....

— Zaten ben sızmak için bahane arıyordum. İçimden: «Ulan ölüsü kandilli, dedim. Ben de yanın sana dünyanın kaç bucak olduğunu anlatmazsam bana da Sinek Ahmet demesinler!»

— Yaşa be Sinek!. Bu sabah muhakkak bir dayak daha yemişsindir!

— Ben mi?... Dua etsin o ki dün akşam fazla matizdim de elimden bir kaza çıkmadı.. Ama görmeliydin; bu sabah ayılıp kendime geldikten sonra herifi bir döğdüm, bir döğdüm.. he..y! Eşşek sudan gelinceye kadar... Zaten iki tokatta tamamı keyfi...

— Atma be Sinek... O çamyarması gibi herif...

Sinek Ahmet intikamını istediği gibi alamamaktan mütevellit teessüfle, kahrılı kahrılı içini çekti:

— Ah canına yandığının huyul dedi. Gözüm bir kere kızdı mı önüme kim geldiğini göremem ki... O kızgınlıkla o çamyarması herifi dövüyorum diye alt kattaki kırtıpil kiracıyı dövme miş miyim!...

Şeytan

— Eğer otelinizde kalmamızı istiyorsanız, ya üst kattaki bozuk kar-yolayı tamir ettirirsiniz, yahut ta o odayı yeni evlilere kiralamazsınız... Anladınız mı?..

ŞEŞ BEŞ

— Yahu, bu üç gözlüğü birden mi kullanıyorsun?

— Hayır... Bir tanesini yolda giderken. Ötekini kitap okurken takarım. Üçüncüsünü de bu iki gözlüğü birbirinden ayırmak için takarım!

GARİBE !

Müşteri ile garson arasında:

— Ne yemeklerin var bakalım?

— Kuzu başım.. Kayun paçam.. Danna dilim.. Kaz ciğerim!...

— Hah, hah, hah, haçay... Yahu, sen ne biçim insansın be?!..

İTİMAT BUYURUN!

Kadınların yeni yaz

Bay Nurullah, arkadaşı Nazminin bir gece evvel karısından kaçamak yapacağını bildiği için ertesi gün ziyaretine gidip te karı kocayı dargın görünce hiç hayret etmedi.

Evvelâ Bayan Nuriyeyi hafif tertip iskandil etmek istedi:

— Gene ne oldunuz a-canım? Küskün kumrular gibi birer köşeye çekilmiş oturuyorsunuz!

Nuriye sinirlendi:

— Bırakın kuzum... Dün gece ne yaptığınızı bilmiyorsunuz...

Nurullah, Nazminin imdadına yetişmek lüzumunu hissetti:

— Müsaade buyurunuz Bayan... Nazmi dün gece hiç bir şey yapmadı:

Kadın birden parladı:

— Bir şey yapmadı mı? Siz nereden biliyorsunuz?..

Nurullah en ciddî sesi ve tavrile devam etti:

— Biliyorum, çünkü beraberdim... Buradan çıktuktan sonra doğru bana geldi, epeyce oturup konuştuk... Hatta bir müddet bize sizi methetti...

Nuriye'nin yüzü kıpkırmızı olmuştu. Demindenberi ağzını açmamış olan Nazmi de mütemadiyen öksürüyordu. Kadın fena fena kocasının yüzüne baktıktan sonra Nurullah'a döndü:

— Teessüf ederim! dedi. Ben sizi doğru bir adam bilirdim. Yazık size...

Nurullah fena halde afallamıştı.

— Şey... fakat ... Emin olun...

— Ne emin olayım. Dün gece Nazmi evden dışarı adımını atmadı...

— Aman, demin «Dün gece ne yaptın» buyurmadınız mı?

— Keşke o yaptığınızla kalsaydı... Dün gece sokağa bırakmadım. Kızdı. Gece yatıncaya kadar gazete okudu idi... Ne zaman sizin eve geldi? Ne zaman size benden bahsetti? Yazık size!... İkinize de yazıklar olsun?

Nuriye bu sözleri söyledikten sonra hiddetle kapıyı çekip çıktı.

Yalnız kalan iki arkadaş bilâ ihtiyar birer koltuğa düştüler:

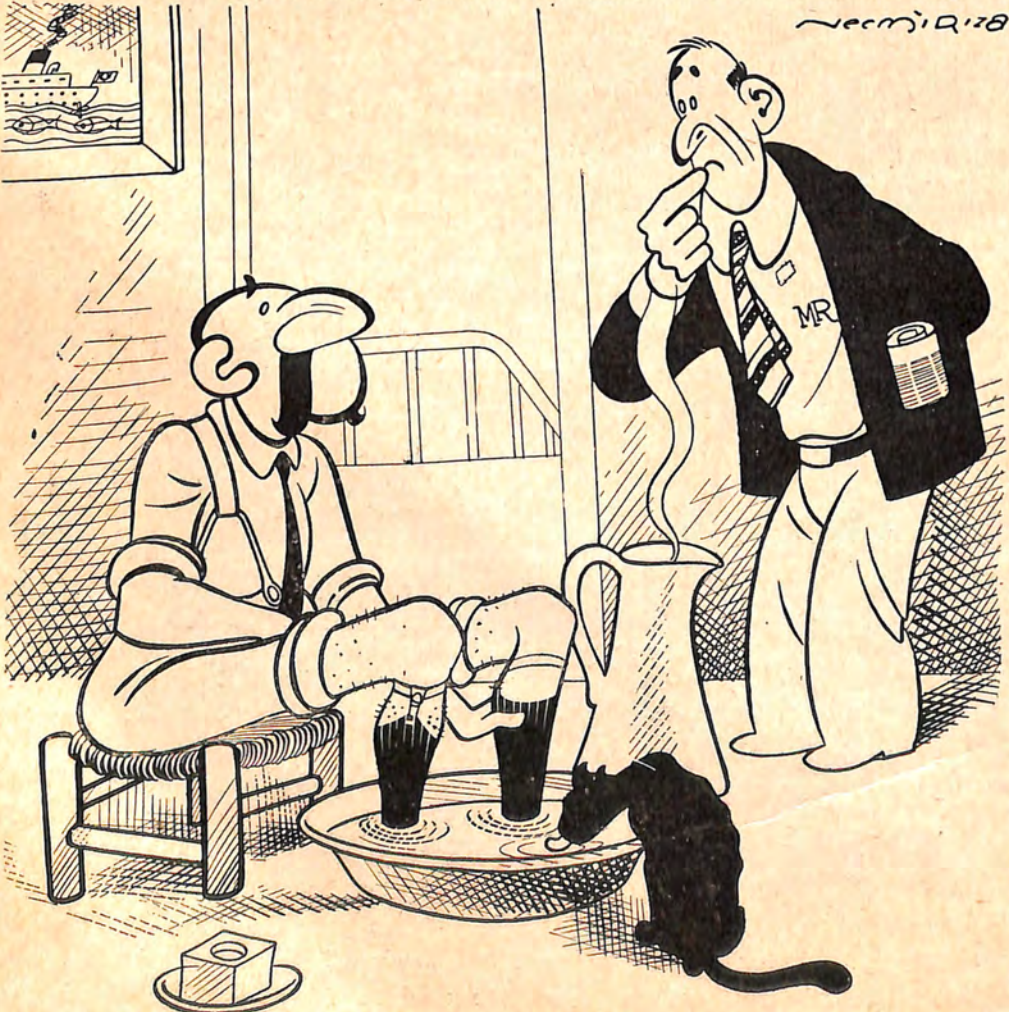
— Beğendin mi yediğin halı?!...

— Beğendin mi yediğin halı?!...

Çekirge

— Dinle, sana bir hikâye anlatayım.
— Aman, etrafımızda kadınlar var.
— Hayır, dekolte değil, şort...

— Ne yapıyorsun yahu?..
— Ayaklarımı yıkıyorum..
— Çoraplarını çıkarsana..
— Daha iyi, onlar da yıkansın!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

HER

Haftalık, Fikir, San'at, Moda

52 Sahife

Herşey, Türkiye'nin ilk

Her sayısında: En büyük ilim, edebiyat, şöhretlerimizin yazılarını bulacak, onu b

İZDİVAÇ DÜŞMANI!

latayım..
ar var, pek dekolte olmasın..

Ş E Y

Kadın, Sinema mecmuası

10 Kuruş

büyük mecmuası olacak.

esim, musiki, fen, tarih, tiyatro, spor
hafta istifade ve lezzetle okuyacaksınız.

Kaplıca otelinin terasında ilk defa tesadüf ettiğim bu gençle konuşurken izdivaç bahsinin nasıl açıldığını şimdiki hatırlamıyorum. Evlenmenin şiddetle aleyhinde idi. Kanaatinin hiç bir suretle sarsılmıyacağından emin bir adam gibi acı acı gülererek:

— Biliyorum! dedi. Erkeklerin, sersem bir fare gibi izdivaç kapanına nasıl yakalandıklarını biliyorum! Günün birinde rasgele bir yerde tesadüf ettiğiniz bir genç kız fazla hoşunuza gidiyor. Diğer kızlardan hiç bir farkı olmadığı halde gözünüze bambaşka görünüyor. Bunun ismi aşk! Siz de âşıksınız... Halbuki bence vaziyetiniz, aynen kapandaki peynirin kokusunu almış bir farenin vaziyetidir.

İtiraz etmek istedim:

— Kerem ediniz, diye sözümü kestti. Üç ay, beş ay sizden iyisi yoktur. Bir dediğiniz iki olmaz. Neden? Sizi kapana sokmak lâzım da ondan! Nihayet evlenirsiniz. Ha..h! Aldınız mı boyunuzun ölçüsünü... Bir de bakarsınız hava değişir. El kıza başlar mı kaba tarafını çevirmeğe..

— Fakat bayım...

Diyecek oldum. Ayağa kalkarak sözümü ağzıma tıkadı:

— Yutmam, yutmam... Bu böyledir. Tıpkı demin söylediğim fare kapanı meselesi..

O gitmeden evvel bir gayret daha ettim:

— Ya bekârlık vergisi?.

Büyük bir azimle:

— Razıyım, dedi. Veririm.

Fikrini kabul ettirmeden ve fikrimi kabul etmeden ayrıldı.

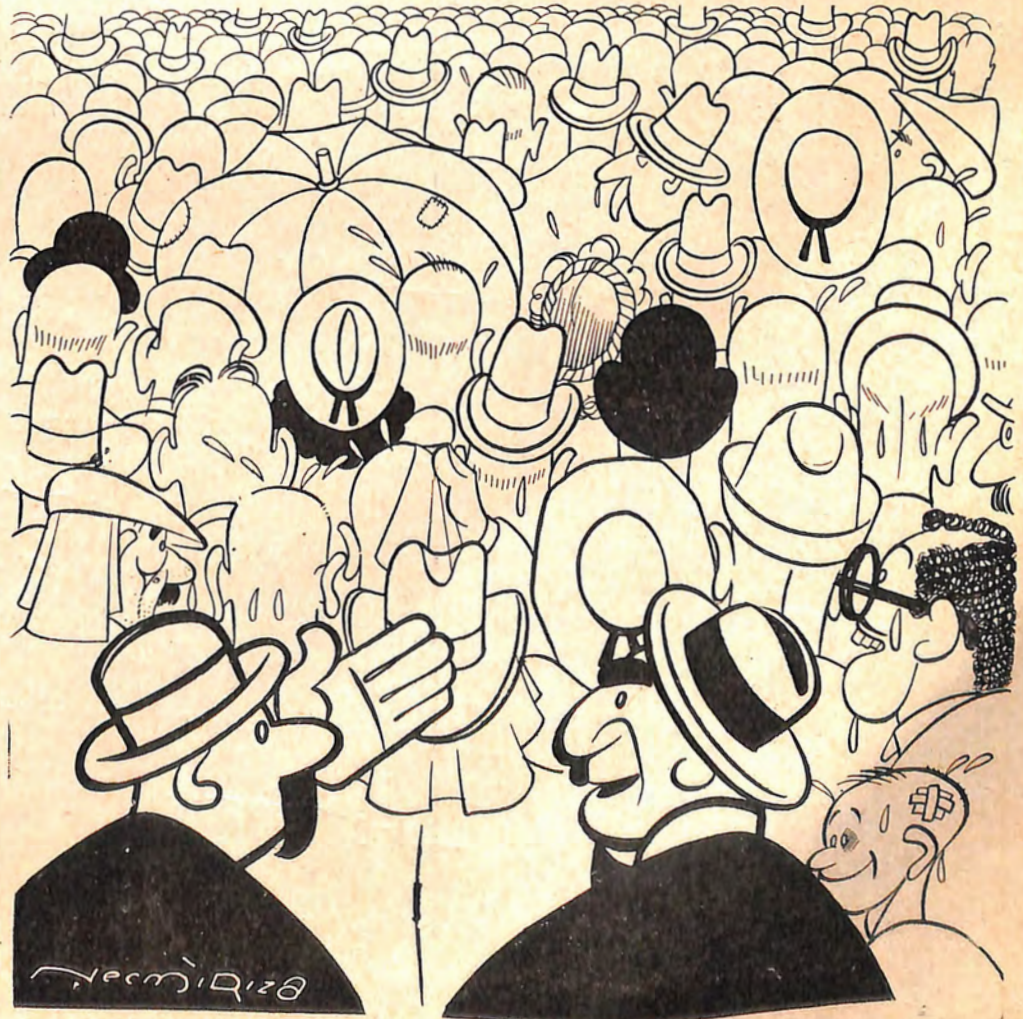
«Fare kapanı» na girmemek için bekârlık vergisi vermeyi göze alıran bu izdivaç düşmanını nazarlarımla bir müddet takip ettim... Sonra salondan çıktım. Dışarda duran otel adamlarından birine:

— Kuzum, dedim, demin buradan çıkan genç kimdir?

Adam sanki biraz evvel konuştuğlarımızı işitmiş gibi sırtarak:

— İstanbuldan geldiler, dedi.. Karı koca bal aylarını burada geçiriyorlar!..

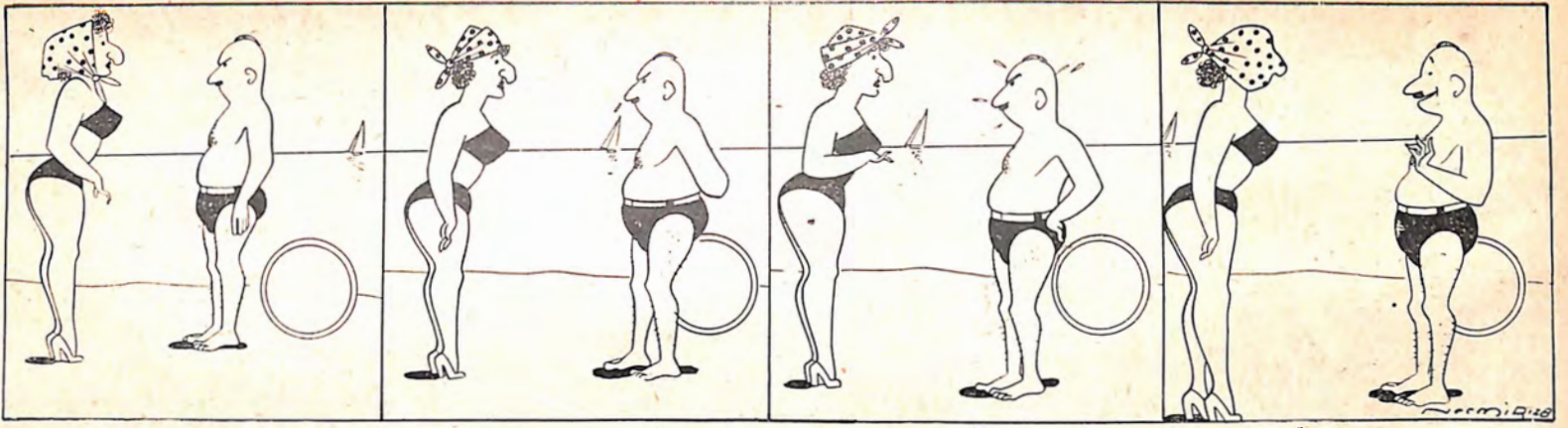
Sukuşu

Yaz manzaralarından :

— Ne var kuzum?.. Festival mi?..

— Hayır, suçu!..

— Nasıl kocacığım böyle güzel mi?..
— Hayır!..

— Böyle?..
— Hayır!..

— Böyle?..
— Hayır!..

— Böyle?..
— Fevkalâde!..

ÇAKINTI

Akşamcı evinde çilingir sofrasını kurmuş, bir taraftan çakıştıyor, bir taraftan da dersine çalışan küçük oğlu ile konuşuyordu:

— Oğlum, söyle bakayım: Bugün mektepte hoca size ne anlattı?

— Coğrafya dersinde idik. Hocamız: «Dünya durmadan dönüyor!» dedi.

Akşamcı güldü:

— Vay canına! Desene sizin hoca da gece gündüz demeyip çeken takımından!...

* * *

— Yahu, içtiğine fena ediyorsun.. Bak, sokakta doğru dürüst yürüyemiyorsun!

— Yok, içtiğime fena etmiyorum, içtikten sonra yürüdüğüme fena ediyorum!.

* * *

İkisi de aynı istasyondan aynı vagona binmişlerdi. İkisi de burunlarının ucunu göremiycek kadar sarhoş-tular. Fakat, terbiye görmüş, kibar insanlar oldukları için sarhoş olduklarını birbirlerine belli etmek istemiyorlardı. Yarım saat kadar konuşmadan oturdular.

Nihayet biri gayet tabii bir tavırla:

— Bayım, dedi. Lütfen saate bakar mısınız?

Öteki büyük bir nezaketle başını eğdi. Cebinden çıkardığı sigara ağızlığına bakarak:

— Bayım, dedi. Bugün günlerden perşembe!.

İlki, teşekkür makamında boyun kırdı:

— Ya... İsabet ki sormuşum... Ben de bu istasyonda inecektim!...

Horoz

— Aşkı, iki ünde geçiverdi.. Pek sudanmış!..
— Elbet sudan olacak: Denizde sevişmişsiniz!..

Necmi Rıza

ENDİŞE

Salamon, karısı Rebeka ile tiyatroya gitmişti, biletçiye sordular:

- Alt kat koltukları kaç?
- İki lira..
- Balkon koltukları?
- Bir lira..
- İki balkon ver!.

Biletleri alıp yukarı çıktılar. Fakat Salamon endişede idi: Acaba yukarı ile aşağısı arasında ne fark vardı ki böyle bir lira pahalı idi?.

Bu merak ile aşağıdaki koltukları görebilmek için balkondan sarktı..

Kocasının biraz fazla iğildiğini gören Rebeka telâşla eteğinden çekti:

— Ne yapıyorsun Salamon?. Deli misin? Ya düşersen ne yaparsın be?.. Aşayisi iki lira imiş!.

ANLAŞILDI!

Nişanlılar arasında:

Kız — Annem sizin şair olduğunuzdan dolayı pek memnun!

Erkek — Yaaa... Şiiri çok mu severler?

Kız — Hayır.. İlk nişanlım boksördü de!..

İFLÂS

İki kadın arasında:

— Kocam, nihayet moda yüzünden iflâs etti...

— Ya... Çok mu şıktı?..

— Hayır, firkete tüccarı idi!..

ÇOCUK!

İki çocuk arasında:

— Annem ikiz doğurdu..

— Yaa... Bir tanesinin babası kim?

Necmi Rıza

- Siz, bir hizmetçiye yakışmıyacak kadar iyi giyinmişsiniz...
- Emrederseniz soyunayım!..

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Bekçi

Bekleme yeri

Besle kargayı

Boks!..

Çok bahtiyarsınız, çok bahtiyar!

Zamanın en büyük şairi geçinen Hayrettin Nazmi, o akşam davetli buluştuğu kır balosuna gelmiş, altı yedi kişilik bir grup halinde arkadaşlarıyla kenar masalardan birine oturmuş, hem içiyor, hem de dans eden çiftleri seyreliyordu.

Bir aralık mühim bir şey görmüş gibi boynunu uzatıp ileri doğru baktıktan sonra, dik ve kalın sesi ile konuşmağa başladı:

«Hani bu güne bu gün, gördüğüm, tanıştığım ve konuştuğum kadınların haddi hesabı yoktur!... Fakat emin olun ki böylesini hiç görmemiştim...»

Bahsettiği kadın üstüne sırtı ve kolları tamamilde dekolte, kızıl bir tuvalet giymiş, yakışıklı bir gençle danseden çok güzel bir kadındı. Dans eden diğer çiftler meydanı onlara bırakmak için birer ikişer çekilmişlerdi.

Şair Hayrettin Nazmi, karşısında uçan kıvrımlı tutuşmuş gözlerle bir müddet süzdükten sonra devam etti:

«Şu kadına bakın, şu kadına; o katıyan beşerî bir mahlûk olamaz; o ruh âleminden kopup gelmiş bir varlık, bir ruh kadar hafif, bir hayal kadar çevik; kıvrımları rüzgârda yanan bir ateşin alevlerinden, bükülüşleri fır-

ınaya tutulmuş ekinlerin bükülüştünden farksız.

Attığı adımlarla ceylânlara ders, maşum bakışları ile karacalara hayret verebilir. Şimdi buradaki bütün elektrikler sönse, ortalık onun varlığı ile aydınlanır; çünkü o zulmette bir yıldızdan, şafakta bir güneşten, çöllerde bir vahadan farksız; onun altın saçları güneşin ışıklarından örülmüş; gözleri çöllerin esrarı ile dolmuş; dudaklarına gurubun iç gıcıklıyan kıvrımlığı sürülmüş...

Onun sonsuz bir boşlukla dolu gözlerine fazla bakmağa gelmez, insanın gözleri kararır, onun sesini fazla dinlemeğe gelmez, insanın başı döner, onun cennet atomlarından yapılmış vücuduna fazla temas etmeğe gelmez, insan yanar...»

İçi yanmış gibi önündeki kadehten bir yudum içip devam etti:

«Onu saran kollar bükülmez, onu öpen dudaklar solmaz; o göklerden yere mucizeler göstermek için inmiş; ilhamsız gönüllere ilham, dertlilere şifa, dertsizlere dert vermek için yaratılmış bir varlık... Hattâ o bizim gibi fanileri ebedileştirmek için yaşayan bir ilâhedir...»

Onun henüz kabuğundan sıyrılmış bir muz gibi taze kollarından, erimiş altından farksız saçlarından birer kere öpsem başka bir şey istemem. Hayatımın sonuna kadar bu beni teselli eder...»

O dakikaya kadar bitişik masada oturan ve sadece dinlemekle iktifa eden bir bay lâfa karıştı:

«Onu öpmek o kadar zor bir şey değil. Ben istediğim zaman öpebilirim, hiç bir şey söylemez...»

Şair Hayrettin Nazmi ayağa kalkmış, heyecandan kopuk kopuk cümlelerle konuşuyordu:

— Ne söylüyorsunuz?... Siz?... Bu kadını.. Bu bulutlar kadar beyaz... Yıldızlar kadar esrarlı ve bir ilâhe kadar üstün kadını öpmek?... Çok bahtiyarsınız doğrusu, çok bahtiyar...

Öteki, sinirli bir kayıtsızlıkla:

— Hayır, hayır, dedi... Sadece kocasıym!

Adnan Tahir

Gazetelerden: Meyva fiyatları, Halde ucuz, manavlarda pahalı!

— Meyva, Halde pek ucuzmuş...

— Neye yarar?... Manavlar halden...

- Çamlıcaya on bin ağaç dikilecekmış...
- Eh.. Civardaki evlerin kışlık odunları temin edildi demektir!..

Sigaraların dili

Bahçıvan Zeynel aylardanberi köşkün en güzel beslemesi Peyman için, için için yanıp tutuşuyordu!

Memleketten geleli iki üç sene olmuştu. İstanbul kadınlarının güzelliği ile daha memleketinde iken kulağı kâfi derecede dolmuştu. Fakat şimdi bulunduğu köşke bahçıvan olarak girip, sofraya için topladığı bir kaç demet çiçeği hareme verirken, kapıda Peymanla karşılaşınca tasavvur ettiği bütün güzeller gözünden düştü: Dünya-da Peyman kadar güzel bir kadın bulunabileceğini hiç bir zaman aklına getirmemişti...

Hele bir gün Peymanı çamaşırlık-

ta görmüştü. O günden sonra bir kaç gece gözüne uyku girmemiş, Peymanın dökme gibi, duru beyaz, omuzlarına kadar sıvanmış kollarını düşünene düşünene yemeden içmeden kesilmişti.

Hem de ne dilbazdı!

Harem kapısının aralığından kendisiyle bazan ciddî ve resmî, bazan mültefit ve şakacı bir konuşması, gevrek ve kıvrak bir gülüşü vardı ki zavallı bahçıvanın içini ıhlıhlı eritiyordu...

Adamcağız Peymanın hayalile o kadar kendinden geçiyordu ki makasla gülleri keserken parmağını kesiyor, çilek tarlasına dalgınlıkla maydanoz

tohumu ekiyor, hareme gönderdiği demetin içine soğan koyuyordu.

Fakat zavallı Zeynel, için için yanıp tutuşmasına mukabil güzel beslemeye bir türlü kalbini açmaya cesaret edemiyordu.

Öyle ya... O yarım yamalak çetre-fil Arnavut türkçesile ne söz bulup söyleyebilirdi? Esasen Peymanın ceylân gözleri karşısında nutku tutuluyor, bildiği türkçeyi de büsbütün unutuyordu. Sonra mektup yazmak meselesine gelince okuyup yazması olmıyan Zeynel onu aklına bile getirmiyordu. Ara sıra kapı aralığından Peymana uzattığı kırmızı, ateş gülleri bahçıvanın aşkını kâfi bir sarahatle sevgilisine anlatamamıştı.

Biçare Zeynel ne yapacağını, Peymana aşkını ne suretle bildireceğini tayinde âciz, zihni perişan, kalbi muzmahil bir halde kalmıştı.

Fakat artık daha fazla beklemeğe tahammülü kalmamıştı. Zeynel bir hafta mütemadiyen düşündü, kafa yordu, nihayet sevgili Peymanına bildiği gibi, aklı erdiği gibi ilânı aşka karar verdi. Bu yalnız bir ilânı aşk değil, aynı zamanda bir izdivaç teklifi idi.

Zeynel boş bir sigara paketi aldı.

İçine, paketin yan tarafına bir sigara koydu: Bu gelin yatağının yastığı idi.

Sonra iki sigara daha aldı. Bunları da yanyana, paketin enliliğine, uçları ilk sigaranın, yani muhayyel yastığın ucuna ilişecek surette yatırdı. Bu sigaralardan biri Peymanı, biri de kendisini temsil ediyordu.

En sonra bir sigara kâğıdı alıp başları diğer sigaraya dayalı yatan bu iki sigaranın üzerine örttü: Bu da düğün yatağının muhayyel yorganı idi!

Zeynel bu paketi olduğu gibi o gün kapıdan Peymanın eline tutuşturup kaçtı...

Bir ay sonra besleme Peymanla bahçıvan Zeynelin nikâhları kıyıldı!

Şeytançiçeği

Tefrika No. 6

Sağ dizini gösterdi:

— Dizim biraz sıyrıldı, o kadar. Beni, siz şaşırtınız. Direksiyonu bir sağa, bir sola kıvrınıyordunuz. O telâş arasında, radyatörleri söndürmeyi akıl edisiniz çok iyi oldu. Siz bayılınca, araba başını alıp gidecekti. Asıl kazayı atlatan sizsiniz. Büyük geçmiş olsun.

Remide, delikanlıya hak verdi:

— Doğru...

Ve merakla sordu:

— Sonra?

Delikanlı, hep aynı tekli siz eda ile anlatıyordu:

— Yere kapaklandıktan sonra, hemen toparlandım, bisiklete bir şey olmuş mu? diye baktım. Ön tekerleğin tellerinden ikisi biraz zedelenmiş, o kadar.

Konuşurken, elile genç kadının omuzuna vuracaktı gibi hareketler, işaretler yapıyordu. Remide, bir kaza geçiren gencin, kendi vücudünü düşünmeyip bisikletle meşgul oluşuna için için şaşıyordu.

Delikanlı, arada bir kahkaha ile gülüyordu:

— Yoldan geçen iki kızın çığlıkları da beni şaşırttı. Düştükten sonra ben, sıçradım, kalktım, onlar elilerle yüzlerini kapamışlar, halâ bağıyorlardı. Ben bisikleti muayene ettim, sağ kaldırıma geçtim, sizin arabaya baktım. Araba ağır ağır gidiyordu. Çarpışaca-

ğımız sırada sizin çığlığınızı da duymuştum. Merak ettim, bisikleti kaldırımda bıraktım, arabanın arkasından koşmağa başladım. Sekiz, on sıçrayışta yetiştim, kapıya asıldım. Siz bayılmıştınız.

Durdu, yumruklarını sıkarak hiddetle bağırdı.

— Otomobile doğru koştuğumu gören iki kız, kim bilir, benim, size bir fenalık edeceğimi mi sandılar, nedir, tekrar çığlık çığlık bağıрмаğa başlamazlar mı?.

Hani bir nokta önünde olsaydık, yahut oradan bir polis geçseydi beni yakalatacaklardı. Aldırış et bir türlü, etme bir türlü. Arabanın kapısını açtım, içeri girdim; sizi yana aldım, direksiyona geçtim, arabayı işlettim. Motör sıcak olduğu için makine çabucak hızlandı. Yolun ne solunda, ne de sağında durabilirdi. Arabayı bu ara sokağa çektim. İki genç kız, belki de şahit yazılmaktan korkmuşlardı; savuştular. Çantanızı açtım, bir küçük levanta şişesi buldum, size koklattım.

Remide, delikanlının teklifsizliği, pervasızlığı karşısında donup kalmıştı. Fakat onun, «pratik» oluşunu da beğenmiyor değildi; güldü:

— Ben size çarptım, fenalık ettim. Halbuki siz, bana iyilik ettiniz. Çok mersi!

Delikanlı tekrar omuzlarını kaldırmıştı:

— İstiyerek çarpmadınız ya!.

Birden gözlerini açarak sordu:

— Sık sık bayılmak âdetiniz midir?

Remide, bu kaba soruşa isyan etmişti; terslemek istedi; fakat delikanlı o kadar kendi havasında ve tabii konuşuyordu ki, ona haddini bildirmekten vazgeçti, gülümsedi:

— Hayır! Bayılmak hiç âdetim değildir.

Delikanlı, mühim bir şey keşfetmiş gibi başını ağır ağır salladı:

— Öyle ise yeni otomobil kullanıyorsunuz.

Remide, yine isyan edecekti, kendini güç tuttu.

— Bir senedir otomobil kullanıyorum.

— Öyle ise, bu, ilk vukuatınız olacak.

Genç kadın, buna kahkaha ile güldü:

— Evet, ilk vukuatım!

Delikanlı, gülmüyordu, gayet ciddi idi:

— İlkini dertsiz, belâsız savuşturdunuz. Bu, bir şans-tır. Artık bundan sonra bayılmazsınız.

Remide, birden anlıyamamıştı:

— Neden, artık bayılmam?

— Bir kere ödünüz koptu; kaza savuşturmaya alıştınız.

MAHMUD YESARİ

Genç kadın, katılacak gibi gülüyordu:

— Oh! hiç gülecek halim yoktu.

Delikanlı, kendinden ve sözlerinden emin bir tavırla söylüyordu:

— Gülmek iyidir. Sinirleriniz yatıştır.

Remide, bir ara sokakta otomobil içinde, yabancı bir delikanlı ile konuştuğunu hatırlamıştı. Sokaktan geçenler, sık spor otomobile; genç güzel kadınla atlet fanilâli, yanık derili delikanlıya merakla ve biraz da manalı bakıyorlardı.

Delikanlının dünya umurunda değildi:

— Bu arabayı yeni mi al-dınız? Güzel araba.

Genç kadının cevap verip vermediğine dikkat etmiyordu:

— Bu taraflarda oturuyorsunuz galiba. Ben, bu arabayı, buralarda yeni görüyorum.

Remide, sordu:

— Siz, buralı mısınız?

Delikanlı, öğünen bir göğüs genişle:

— Doğma büyümeye, buralıyım, dedi. Siz ne tarafta oturuyorsunuz?

Genç kadın, delikanlının teklifsizliğine yavaş yavaş alışıyordu:

— Biz, Maçkada otururuz. Bir kaç ay için, yazlığa buraya geldik.

Delikanlı hemen alâkadar göründü:

(Arkası var)

— Ayol bu nasıl yumurta?.. İçinden cıvıv çıktı..
— Durunuz öyle ise, bir çatal bıçak getireyim!..

[İtalyan karikatürü]

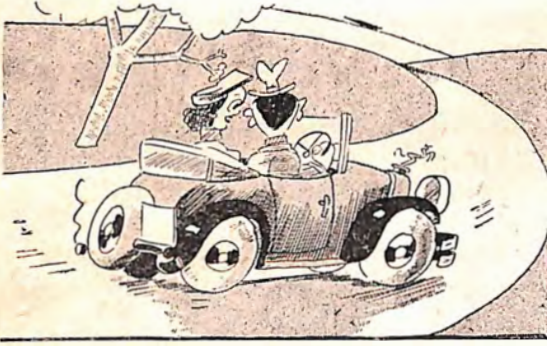
Kılıbık — Görüyorsunuz ya... Artık hiçbirinizden korkum yok!..

[Fransız karikatürü]

— Kocacığım, en çok hangi şapkayı beğendin?..
— Başındakini karıcığım!..

[İtalyan karikatürü]

— Benzin bitti, artık bir adım ileri gide-meyiz..
— Eh, öyle ise geri dönelim!..

[Alman karikatürü]

— Çapkının yatak odama girdiğini görünce avazım çıktığı kadar: «Anne!..» diye bağırdım!
— Neye babanı çağırmadın?..
— Nasıl çağırırım?.. Babam evdeydi!..

[İtalyan karikatürü]

— Kim bu herif acaba?.. Bana: (Ka-rın seni aldatıyor) diye mektup yaz-mış!

— Her halde bir falcı olacak?.. Daha sen evlenmeden karının aldatacağını keşfediyor!..

[Fransız karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Nezle hastalıkların kara
habercisidir

GRİPİN

bir kale gibi sizi
müdafaa eder.

Gripin nezleyi ve gripi geçirir, hazzetü düşürür.

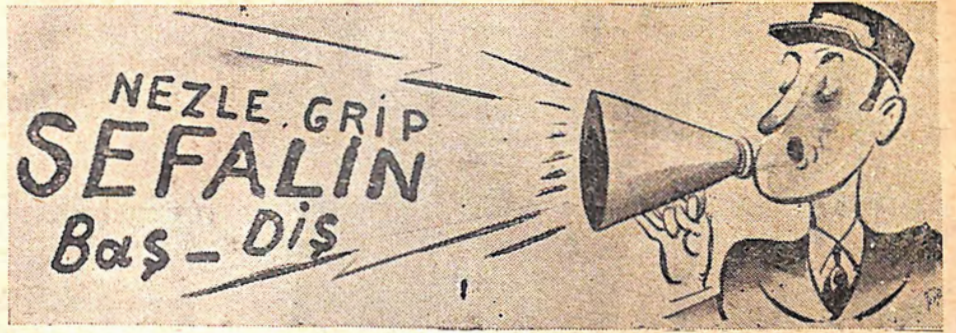
Baş ve diş ağrılarına, romatizma sancılarna, sinir ve adalelerdeki ısıtırlara karşı en kuvvetli deva Gri-pindir.

Havaların çok karışık ve tehlikeli olduğu günlerde sıhhatinizi korumak için şüphesiz gripin kullanmalısınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. İsmine dikkat. Taklidlerinden sakını-nız ve Gripin yerine başka bir marka verilerse şiddetle reddediniz.

SILKO

**Romatizma,
lûmbago, siyatik,
sinir ve soğuk
algınlığından ileri
gelen şiddetli
ağrıları teskin
ve izale eder.**

Nezle - Grip - Baş - Diş - Romatizma

ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal geçiren **SEFALİN**'i her yerde ısrarla arayınız.

SEFALİN

1 — 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklidlerinden sakınınız.

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz
kalmasını isterseniz

PERTEV

Diş MACUNU
kullanınız

PERTEV

Diş MACUNU
Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir.

NEVRALJİ
NEZLE
BAŞ ve DiŞ
AĞRILARI

NEOKALMİNA

BÜTÜN
AĞRILARI
DİNDİRİR

Buruşmuş ve ihtiyarlamış Bir cildi gençleştirmiştir.

Bir doktorun
şayanı hayret
bir keşfi

Viyananın tıbbî mecmuaları, bütün dünyayı hayrette bırakan fennin, en son muzafferiyetini ilân ediyorlar. Buruşuklukların yalnız sebebi teşekkülünü değil, onların izale çaresini de bulmuşlardır. Anneler, hattâ büyükanneler, gençliklerindeki taze ve açık tenlerini 50 ve 60 yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki buruşuksuz ve yumuşak ciltlerini temin edebilirler.

Hastanelerdeki tecrübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamağa başladığımızda, meydana çıkar. Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve besleyici unsurlarını kaybeder. Bu unsurlar, şimdi büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal olunabilmektedir. Cilt, bu cevherle beslenildiği takdirde yeniden tazeler ve gençleşir. İşte Viyana Üniversitesinde Prof. Dr. Stejskal idaresinde yapılan tecrübelerde elde edilen şayanı hayret semereler budur. Doktorun bu şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde malî fedakârlıklarla Tokalon Müessesesi tarafından temin edilmiştir.

Biocel tabir edilen bu canlı cilt hüceyratı hülâsası ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkinde bulunur. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde 60 ve 70 yaşlarındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmadan evvel pembe rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Birkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve laha genç görünürsünüz. Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri kapatır. En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp beyazlatır.

SAÇ
BAKIMI
Güzelliğin
En birinci şartıdır.

Güzel ve beyaz dişlerle süslü Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfiikan istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

*Yiyeceklerinizi daima taze
saklıyan sıhhatinizin kalkanı*

Westinghouse

Buz dolabıdır

Türkiye Umum Müessilliği:

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
Müessesatı. Galata İstanbul (P. K. 1400)